

Arrest

nr. 38 637 van 11 februari 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X

tegen:

Stad Aarschot, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 december 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van Aarschot van 5 november 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 21 november 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOUTEN, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Albanese nationaliteit te zijn.

Verzoeker verklaart tevens dat hij een verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd met mevr. R.E., waarmee hij reeds meer dan twee jaar een relatie heeft.

Op 5 november 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 51 § 2 / 51 § 3, derde lid / 52, § 3 / 52, § 4, vijfde lid, (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving / verblijfskaart van een familielid van

een burger van de Unie (1), aangevraagd op 08/06/2009. (datum) door D.A. (naam en voornamen) geboren te B., op (in) (...)1976 van Albanese nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1).

Reden van de beslissing (2):

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Volgende documenten werden niet voorgelegd: bewijzen dat ze elkaar 2 jaar kennen en 3 ontmoetingen van 45 dagen in die 2 jaar tijd. De voorgelegde documenten zijn onvoldoende, ze dateren van het jaar 2009.“

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 juncto artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt ambtshalve vast dat de verwerende partij naliet een administratief dossier en een nota met opmerkingen over te maken.

Met toepassing van artikel 39/59, §1 van de Vreemdelingenwet dienen de door verzoeker vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn. De onder punt 1 vermelde feiten zijn dan ook de feiten zoals weergegeven door verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“(…)

ENIG Middel: Schending van art 40bis van de Vreemdelingenwet. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van 51.2, 51 § 3 derde lid 52 § 3 en 52 § 4 van het KB Vreemdelingen. Schending van art. 3 van het Koninklijk besluit tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 1 7.05.2008. Machtsoverschrijding.

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

Voldoet niet aan de voorwaarde om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Volgende documenten werden niet voorgelegd: bewijzen dat zij elkaar 2 jaar kennen en 3 ontmoetingen van 45 dagen in die 2 jaar tijd. De voorgelegde documenten zijn onvoldoende. Dat verzoeker stelt dat het voor hem in zijn geheel onduidelijk is welke toepassing de gemeente in deze maakt van het KB Vreemdelingen. Dat zij niet minder dan vier verschillende opties weergeeft in haar motivering. Dat het uiteraard niet aan verzoeker is om de juiste optie weer te geven. Dat de vermelding van niet minder dan vier verschillende toepassingen van de vreemdelingenwet reeds maakt dat de beslissing manifest foutief werd gemotiveerd, dat deze vaststelling reeds voldoende is om over te gaan tot vernietiging van de beslissing. Dat voor de volledigheid verzoeker toch zal overgaan tot verder bespreking van de genoemde artikelen.

Dat in elk geval verzoeker geen EU burger is zodat allicht optie 51 § 2 en 51 § 3 uitgesloten zijn. Dat rest art. 52 § 3 en 52 §4 van het KB.

Dat art 52 § 3 als volgt luidt

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

Dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker wel degelijk bewijzen heeft ingeleverd. Echter volgens de gemeente zouden deze documenten “niet voldoende” zijn. Het is echter geenszins een gemeentelijke bevoegdheid om na te gaan of aan de voorwaarden werd voldaan. Zulks blijft de bevoegdheid van de Minister. Dat zij daarbij derhalve schromelijk haar macht overschrijdt. Zij kan enkel oordelen of er bewijs werd ingeleverd dan wel niet. Zij kan het bewijs niet interpreteren. Dat

ten overvloede indien zij zulks wel zou kunnen doen blijkt dat zij hiervoor een verkeerde definitie hanteert. Zij stelt immers dat er sprake moet zijn van drie ontmoetingen gedurende 45 dagen. Dat echter zulks niet het geval is. Het moet gaan om drie ontmoetingen die samen geteld 45 dagen dienen te bedragen. Dat zij hiermee art. 3 schendt van het Koninklijk besluit tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 17.05.2008 verwijdering van vreemdelingen. Dat derhalve ingeval art. 52 § 3 van toepassing zou de gedaagde haar macht heeft overschreden, en een foutieve motivering hanteert.

Dat art. 52 § 4 als volgt luidt:

§4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een «verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie» overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen. Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

Dat verzoeker stelt dat de gemeente in toepassing van art. 524 enkel bevoegd is een E kaart af te leveren en dat zij verplicht is de stukken door te zenden naar de Dienst Vreemdelingenzaken. Dat zij hierin klaarblijkelijk te kort is geschoten daar zij zelf maar een beslissing heeft genomen die eigenlijk de Minister toekomt. Dat derhalve niet anders kan worden vastgesteld dat gedaagde erin geslaagd is niet minder dan vier voornoemde bepalingen van het KB Vreemdelingen te schenden, bijkomend schendt zij art. 3 van het KB van 17.05.2008 en als kers op de taart maakt zij zich nog schuldig aan machtsoverschrijding.

Dat de beslissing dient te worden nietig verklaard.

(...)"

Het bepaalde in artikel 39/59, § 1 van de Vreemdelingenwet belemmert in casu niet de behandeling van onderhavig beroep. Voor de behandeling van onderhavig beroep is de bestreden beslissing uiteraard in het geding, maar deze werd door verzoeker zelf neergelegd.

Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat het niet duidelijk is welke de rechtsgrond is waarop de gemachtigde van de burgemeester zich baseert om tot de bestreden beslissing te komen. De bestreden beslissing vermeldt: "In uitvoering van artikel 51 §2/ 51 §3, derde lid/ 52 §3/ 52§ 4, vijfde lid (1)". Onderaan de beslissing staat vermeld: "(1) De onnodige vermelding doorhalen". Dit is in casu niet gebeurd waardoor de verzoeker, die een leek is in het Vreemdelingenrecht, er het raden naar heeft welke rechtsgrond op hem van toepassing is.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is geschonden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van 5 november 2009 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van X wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU